

Voihan viietävä!

Miten käy, kun kaksi kokematon neitosta ottaa ensiaskeleita miehen käsivarsilla?

Sunnuntai

Henna Mäkelin

—**KELPAISKOS** neidille kyyti?

Mies seisoo edessäni pimeässä salissa ja ojentaa käsivarttaan kutsuvasti. Tekee mieli hihittää. Kyytiähän tänne on tultu hakemaan.

Nyt se on menoa. Kieltäytyä ei saa, sen on jo äiti aikanaan opettanut, kun valmistauduin ensimmäiseen kertaani. Paitsi jos mies on tukkihumalassa.

Tartun käteen ja pyöritys alkaa.

Mutta ennen tätäkin on tapahtunut jo paljon.

—**MIE EN OSAA** tanssia yhtään. En tiedä edes otetta. Muut joutuvat neuvomaan alusta asti. Jänskättää, **Annika Seppä** kertoo.

Itsumme Kouvolan Kuntotalon eteisessä. Annika on juuri riisunut piponsa mutta jättänyt tennarit jalkaansa. Minä olen yrittänyt taiteilla jalkaani kaapin perukoilta kerran vuodessa esiin kaivettavia korkokenkiä, jotka kasvattavat lyhyttäni noin kaksi senttiä. Vaatekaapin koko

sisältö on jäänyt makuuhuoneen lattialle. Me olemme lähdössä tanssimaan, emmekä todellakaan aio viettää koko iltaa seinäruusuina.

Apua.

—**MIE OON HÖLMÖ** ja suostun aina kaikkeen, Annika vaikeroi.

—Kestän korkeintaan puoli tuntia. En kehtaa lähteä aikaisemmin ovet paukkuen, kun täällä on vieraita ihmisiä.

Mustiin pukeutunut, lävistetty ja tatuoitu metallimusiikin ystävä tuntuu olevan tosissaan. Hän on onnistunut välttämään kaikenlaista tanssimista suku- ja muissa juhlissa kieltäytymällä suoraan, piileskelemällä vessassa tai jättämällä menemättä koko juhliin. Edes rokkikeikalla eivät heilu edes kädet.

Itse olen kyllä yrittänyt. Kymmenen vuotta sitten Tampereella asuessani kävin **Ake** ja **Leena Blomqvistin** tanssikoulussa lavatanssikursseilla. Opin perusteet, mutta tanssimaan olen sen jälkeen päässyt vain muutaman kerran. Ikäiseni miehet kun eivät yleensä osaa tanssia, enkä käy paikoissa, joissa olisi oikeanlaisia musiikkia pareittain pyörähtelyyn.

—**OLEN KÖMPELÖ**, enkä halua tehdä itsestäni naurunalaista. Pinna on lyhyt. Yhdessä vanhassa työpaikassa opettelin viikon verran valssia joka ruokiksella tanssinohjaaja-työkaverin kanssa. Ei lähtenyt sujumaan, Annika avautuu.

Johtuuko se siitä, että nykynainen ha-

luaa aina määrätä tahdin mieluummin kuin vikistä viietävänä?

Nyt Annikasta jo irtoaa naurahdus, tosin sekin kauhunsekainen. Hän haukkaa happea vastatakseen, kun...

—**Jokke!**

Nainen pomppaa pystyyn pöydästä ja juoksee sisään kävelleen miehen kaulaan, takertuen siihen kuin pelastusrenkaaseen.

—Tämä on se työkaveri!

Paikalla on siis ainakin yksi ystävällinen sielu, jonka varpaat ja hermot ovat terästä.

Mie talloin Sepon varpaille, kun se rupesi pyörittämään.

Annika Seppä

ME NAISET asetumme riviin salin seinustalle, miehet toiselle. Kuntotalon ja Tanssikaksikon ry:n tanssitaksitapahtumassa ideana on, että naiset jonottavat taksitolpalla, ja jonollinen takseja hakee heitä tanssimaan. Ei valikoiden, vaan ensimmäisen jonosta kyytiin napaten.

Ensimmäisen puolituntisen naiset saavat poimia jonon etunenestä taksin, jonka tunnistaa mustavalkoisesta kravattista.

Minä pääsen hiukan varttuneemman herran matkaan. Pyytelen **Juhanilta** anteeksi ja yritän selitellä kömpelyyttäni. Sanat kuitenkin takertuvat kurkkuun. En osaa tanssia ja puhua yhtä aikaa!

Kahden tanssin aikana alan tottua **Juhanin** tyyliin. Mukavan rauhallinen, turvallinen, vakaa.

Myrskytuuli ja helmenkalastajat soittaa hyvin. Kai. En ehdi kuunnella.

SEURAAVA MIES vie myös rauhallisesti, mutta intensiivisesti. Kertoo, ettei ole käynyt tanssikursseilla. Sanoo minulle, että toivoa on, että selvästi kuulen rytmin ja osaan lähteä mukaan.

Minun täytyy pinnistellä, että osaan myötäillä toisen liikkeitä. Pistän hetkeksi silmät kiinni, jotta voisin kuulla vartalon signaalit paremmin. Tanssi alkaa sujua.

—Vettä!

Suunnistamme Annikan kanssa puimaan kokemuksiamme eteisestä löyty-

vän muovisen maitotonkan ääreen.

—Mie talloin **Sepon** varpaille, kun se rupesi pyörittämään. Sanoin, että pitää varoittaa etukäteen.

—Joku sanoi, että pitää vaan mennä mukaan. Mie sanoin, että helppohan sinun on sanoa!

Toteamme, että tanssiminen vaatii kuntoa. Hiki virtaa, punainen bolero jää narikkaan. Vessassa joku nainen kuivaa puseron selkää hiustenkuivaajalla.

—**Sami** pysäytti ja näytti askeleet, oli tosi mukava.

KATSELEMME TANSSIVIA pareja. Olen aina pitänyt siitä, miten miehet ja naiset liikkuvat kuin lumottuina, samaan tahtiin, näkymättömien lankojen yhteen sitomina, toistensa ajatukset lukien. Joku taivuttaa daaminsa takaraivon lattiaan asti.

Itsellä on liian iso laukku ja jännityksestä ja juuri löydettyjen lihasten käyttämisestä tärisyvät raajat.

Jokke on käynyt hakemassa Annikaa, joka palaa lattialta posket hehkuen.

—Jokke **VEI**. Otti tiukan otteen, mie vaan heiluin mukana jalat suunnilleen irti lattiasta.

Tutun ihmisen kanssa tanssiminen tuntui helpommalta kuin ventovieraan.

—Mie pälätän koko ajan, että miehet keskittyis mun juttuihin, ei siihen, miten huonosti mie tanssin. Jos keskityn tanssiin liikaa, alan kompuroida.

Annika on siis aivan eri linjoilla puhumisen suhteen kuin minä.

—**MIE ANNOIN** tuolle rukkaset, Annika osoittaa erästä miestä.

Mutta miehän vasta kävelee tänne päin häntä tanssiin pyytääkseen!

—Siis kun tulit sisään, tuo mies oli pudottanut rukkasensa portaille ja annoin ne hänelle.

Ja taas naista viedään.

Minäkin käyn pyörähtelemässä. Kirjaimellisesti. **Kai** ohjailee minua lattialla niin, että pyörin ja hyörin kuin väkkärä. Välillä jopa oikeaan suuntaan.

VEDÄN HETKEN HENKEÄ sivummalla istuen, ja huomioni kiinnittyy taitavasti tanssivaan tyttöpariin.

Feministejä? Pariskunta?

—Ei, **Soile** ja **Riikka** naureskelevat.

—Jos ei muuten pääse tanssimaan, voi tanssia pölkkyparina, ja miehet härkäparina. Ja jos joku opiskelee tanssinohjaajaksi, pitää osata sekä viedä että olla vie-

Kai otti kaarrokset astetta vauhdikkaammin Henna Mäkelinin kanssa.

tävänä, Riikka kertoo.

—Tanssimisessa on mahtavaa, että mies vie ja nainen vikisee. On ihanaa olla miehen käsivarsilla ja nauttia siitä, Soile maalailee.

PUOLITOISTATUNTINEN tanssitaksitapahtuma on loppunut jo aikoja sitten, mutta

tanssit jatkuvat. Annika — jonka piti lähteä puolen tunnin jälkeen ja varoa paukkuttamasta ovia takanaan — liehuu edelleen lattialla. Koska minä olen töissä lauantai-iltana, ehdotan vienosti kotiinlähettä. Annika suostuu.

—Oli kyllä hämmentävän hauskaa, hän toteaa.

Taksitolpalla oli jonoa, mutta jokainen pääsi kyytiin vuorollaan.